

Jonge ondernemers zetten hun schouders onder het familiale vlasbedrijf

“Niets is zo mooi als vlas in volle bloei”

Bart Vancauwenberghe, freelancejournalist

Voor wie er nog mocht aan twijfelen: de vlassector is allesbehalve een palliatieve patiënt en mag zelfs met vertrouwen de toekomst tegemoet kijken. Dat doen ook drie jonge mensen die vastberaden zijn om hun carrière helemaal aan dit gewas te wijden. Alexander Vansteenkiste, Jeroen Moeneclae en Ann-Sofie Decaluwé hebben de smaak stevig te pakken en willen op termijn graag de familiebedrijven van hun (schoon) ouders verderzetten.

Sire, er zijn nog wel degelijk (West-) Vlaamse vlassers, en ze leveren goed werk. Nochtans was het voor geen van onze drie gesprekspartners echt evident om ooit in de voetsporen van hun (schoon)ouders te treden. Ze genoten een specifieke opleiding en zochten eerst hun professionele weg buiten de vlassector.

Alexander Vansteenkiste (31 jaar), derde generatie bij vlasbedrijf Vansteenkiste bvba uit Moorsele: “Na mijn studies burgerlijk ingenieur werktuigkunde, waren de omstandigheden in 2013 niet ideaal om toen al in de zaak te stappen. De oogsten waren niet goed, de prijzen waren gekelderd,... Het was veel logischer om toen elders te beginnen werken. Zo ben ik gestart bij een ingenieursbureau dat gespecialiseerd is in projecten voor bouw van industriële panden. Zes jaar lang stond ik er in voor de projectopvolging. Mijn ouders hadden me altijd aangeraden om voluit voor een diploma te gaan, omdat ze als geen ander de conjunctuurgevoeligheid van de sector kennen. Begin dit jaar heb ik dan wel de overstap naar het familiebedrijf gemaakt, tot tevredenheid van mijn ouders, die daardoor ook meer zin kregen om verder in het bedrijf te investeren. Wij leggen ons vooral toe op de vlasteelt en de eerste verwerking.”

Ann-Sofie Decaluwé (28 jaar), vijfde generatie bij Delinco uit Zulte: “Onze familie is al verschillende generaties

actief in de vlasanijverheid. Onder meer omdat mijn ouders vonden dat vlasteelt geen typisch vrouwenwerk was, ben ik afgestudeerd en werkzaam als apotheker. Die job doe ik 3,5 dagen per week. Toch kreeg ik de smaak voor de sector te pakken toen ik als studente in het bedrijf van mijn ouders een vakantiejob deed. Ik vond het meteen leuk werk, reed ook met de machines.”

Jeroen Moeneclae (28 jaar), medeoprichter van managementvennootschap Jalino en echtgenoot van Ann-Sofie Decaluwé: “Na mijn studies aan Ter Groene Poorte in Brugge, heb ik eerst wat ervaring opgedaan bij diverse bakkerijen. Daarna was ik actief als baktechnisch adviseur bij een firma die zich specialiseerde in ovenbouw en bakkerij-installaties. Door mijn relatie met Ann-Sofie ben ik in de vlassector gerold, al was die me niet volledig vreemd: ik ben immers de zoon van een landbouwfamilie uit Poperinge.”

Was er nog twijfel om de stap te zetten?

Ann-Sofie: “Voor mijn achttiende wel, omdat het als vrouw alleen moeilijk zou zijn geweest om op termijn de zaak over te nemen. Hoe meer ik op het veld stond, hoe meer zin ik erin kreeg. Het is ook mijn interesse in de zaak die mijn ouders ertoe heeft aangezet om verder in Delinco te investeren. Samen met Jeroen

vertegenwoordig ik de vijfde generatie.”

Jeroen: “Het was altijd mijn ambitie om ooit mijn eigen baas te worden, maar dat hoefde niet per se in de bakkerijsector te zijn, zeker nu zelfstandige bakkers kreunen onder de concurrentie van de supermarkten. Ook het veeteeltbedrijf van mijn ouders verderzetten was niet mijn ambitie. Toen ik bij Ann-Sofie de passie zag om op termijn Delinco verder te zetten, was de keuze snel gemaakt. We hebben met Jalino nu onze eigen managementvennootschap opgericht, maar voor ons allebei draait het vooral om Delinco.”

Welke rol spelen jullie momenteel in het bedrijf?

Alexander: “Ik sta hoofdzakelijk in voor de productieopvolging. Mijn vader, Stéphane Vansteenkiste, leidt de zaak, maar het is wel de bedoeling dat ik in de toekomst de fakkel van hem overneem.”

Jeroen: “Sinds ik twee jaar geleden bij Delinco begon, probeer ik de stiel zoveel mogelijk in de vingers te krijgen door bij het hele proces betrokken te zijn. Ook voor mij is productieopvolging cruciaal, maar ik leer ook veel bij door in te springen als een van onze acht voltijdse medewerkers ziek of onbeschikbaar is. Tijdens de oogstmaand sta ik continu op het land.”

Ann-Sofie: “Dat laatste geldt ook voor mij. Die oogstmaand is de grootste charme van deze stiel. Daarnaast help ik

Vlnr Alexander Vansteenkiste, Ann-Sofie Decaluwé en Jeroen Moeneclay

(foto HOL)

de groei van het vlas mee opvolgen en assisteer ik mijn vader Erik Decaluwé bij de almaar complexere administratie."

Waarom geloven jullie zo sterk in vlas als grondstof?

Ann-Sofie: "Vlas is al lang niet meer uitsluitend de belangrijkste grondstof van linnen. Er zijn de jongste jaren talrijke innovatieve toepassingen bijgekomen. Vlas wordt verwerkt in grondstoffen voor onder meer vliegtuigen, auto's, tennisrackets, racefietsen, noem maar op. Bovendien is het een product dat idealiter in deze streek wordt gekweekt en in Europa terecht wordt gepromoot als een milieuvriendelijk product."

Vlas is ook een goed antwoord op de trend van 'slow fashion' en authenticiteit: mensen letten bij de keuze van hun kledij en voeding (lijnzaad wordt ingezet als 'superfood') steeds meer op de ecologische voetafdruk van producten.
Ann-Sofie Decaluwé

Alexander: "Productie van linnen blijft voor ons wel een belangrijke afzetmarkt. Heel wat mensen herontdekken tegenwoordig de unieke kwaliteiten van vlas: het is een heel sterk en licht materiaal, met dus een hoge graad van sterkte en stijfheid per eenheid gewicht, waardoor het een van de sterkste natuurlijke vezels op de markt is."

Factor klimaat: welke uitdagingen kunnen de vlasteelt bemoeilijken?

Alexander: "De belangrijkste is zonder twijfel de opwarming van de aarde. Als het een maand niet regent in de volle bloeiperiode van het vlas, is dat nefast. Het is een gewas dat optimaal gedijt in een gematigd klimaat, zoals we dat op de as Frankrijk-België-Nederland historisch gezien altijd hebben gekend."

Jeroen: "Hoe extremer de weersomstandigheden, hoe moeilijker de vlasteelt, zeker omdat vlas een heel korte groeiperiode heeft van maar circa honderd dagen. Als er in die periode iets verkeerd gaat, is er weinig marge om dat nog recht te zetten."

Ann-Sofie: "We moeten inderdaad hopen dat het klimaat zich herstelt. Ook

onweders kunnen we in de groeiperiode missen als kiespijn, zeker als het gewas op dat moment de ideale lengte heeft. Vlas moet het, in alle opzichten, hebben van ons gematigd klimaat."

Waarvoor hebben jullie je hart verloren aan de vlasteelt en -verwerking?

Jeroen: "Het is een proces met zoveel schakels, waardoor je altijd kan bijleren en continu naar betere manieren kan zoeken om het gewas te telen en te verwerken. Bepaalde verwerkingstechnieken waren vrij nieuw voor mij. Wat me ook frappeert, is dat de grond in Wallonië (waar Delinco vlas zaait) op een andere manier wordt bewerkt dan in de Westhoek, omwille van de andere grondsamenstelling."

Alexander: "Het oogstproces is wat deze teelt zo mooi maakt. Ik kan er ook echt van genieten om simpelweg te kijken hoe het gewas bloeit."

Ann-Sofie: "Op amper honderd dagen ontwikkelt dat kleine zaadje zich tot een volle plant. Ik verbaas me er soms nog altijd over hoe mooi vlas in bloei kan staan."

Waarop willen jullie inzetten om de uitbouw van het familiebedrijf alle kansen te geven?

Alexander: "Ik hoop dat de vlassector zich verder mag ontwikkelen en dat we nog nieuwe toepassingen voor dit milieuvriendelijke product kunnen vinden, zodat de afname ook in de toekomst verzekerd blijft. Daarnaast hoop ik dat we de productieprocessen verder kunnen verbeteren. Dat is bevorderlijk voor de kwaliteit van het eindproduct en voor de werkomstandigheden van de medewerkers. Natuurlijk duim ik dat de klimaatproblematiek niet verergert, zowel voor de vlasteelt als voor de volledige wereldbevolking."

Jeroen: "Onder meer door het gebruik van gps-techniek kunnen we de teelt almaar preciezer controleren, waardoor we de productiviteit kunnen verhogen en onszelf tegelijk beter kunnen beschermen tegen de dalen die we onvermijdelijk zullen kennen. Door gebruik van moderne machines evolueert de teelt ook van een erg arbeidsintensieve klus naar een proces dat een aangenamer en gezonder (wegens stofvrij) werkklimaat toelaat. Dat is van cruciaal belang om de aantrekkelijkheid van de stiel te verhogen en jonge mensen te motiveren om een carrière als medewerker in een vlasteeltbedrijf uit te bouwen."

”

Ik hoop dat de vlassector zich verder mag ontwikkelen en dat we nog nieuwe toepassingen voor dit milieuvriendelijke product kunnen vinden.

Alexander Vansteenkiste

(foto HOL)